

דברי נחמה שנשא הרב גיץ

לאחר נפילת הבן יאיר הי"ד

תנחומי אב:

כאשר נהרג בנו של הרב גיץ, יאיר גד ביום ראשון בשבוע י"ב מנחם אב תשמ"ו מיאן הרב גיץ להתנחם. את צערו שמר לעצמו אך בשום אופן לא יכל להרשות לתשעת ילדיו האחרים להמשיך ולהתאבל מרה על אחיהם החסר. עמד כארי והכריחם לצאת מאבלם וכה אמר להם אביהם:

בפרשת בנות צלפחד נאמר "איש כי ימות וכן או בת אין לו ונתתם את נחלתו לאָחיו" זאת אומרת שהאחים יורשים כשאין צאצאים והלוא בהלכה האב קודם לאחים ולמה לא הזכירה התורה את האב? אומר הרמב"ן שענין כה קשה של מיתת בן בחיי אביו אין תורתנו הקדושה מסוגלת להזכיר. ואפילו בקללות של כי תבוא מוזכרת הקללה שלא בפירוש וְכָל מִכָּה אֶשָּׂר לֹא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת היא מיתת הבנים בחיי אביהם והתורה לא מסוגלת לכותבה בפירוש. זה שאבא יקבור את בניו בחייו במקום שעל פי דרך העולם הבנים קוברים את אביהם. זה שיעמוד אבא ויספיד את בנו. זה שיעמוד אבא ויגיד קדיש לעלוי נשמת בנו. מכה כזו אפילו התוכחה בתוך מסכת הקללות האיומות אין התורה מסוגלת להגיד במפורש אלא בדרך רמז בלבד.

ובמיוחד שישנו גם פרוש שני על הפסוק וְכָל מִכָּה אֶשָּׂר לֹא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת היא מיתת הצדיקים. וכאן נתקיימו בבת אחת שני הפירושים גם מיתת הבן בחיי אביו וגם מיתת צדיק.

אין לי הכח להגיד מעלותיו הטובות של בני, באהבת התורה אשר חפץ, במיטב כוחותיו להשתית את חייו על פיה, באהבת ארץ ישראל, באהבת הבריות וכולם עשה בצורה נהדרת ומושלמת. אין נחיתום מעיד על עֲסָתוֹ.

מה שאני יכול להגיד: הוא היה נטע נאמן. בפי האלפים שבאו לנחמנו היו סיפורים מרובים מאוד אשר הסגולות שמניתי היו עוברות בו כחוט השני וכל אלה אבדו בן רגע.

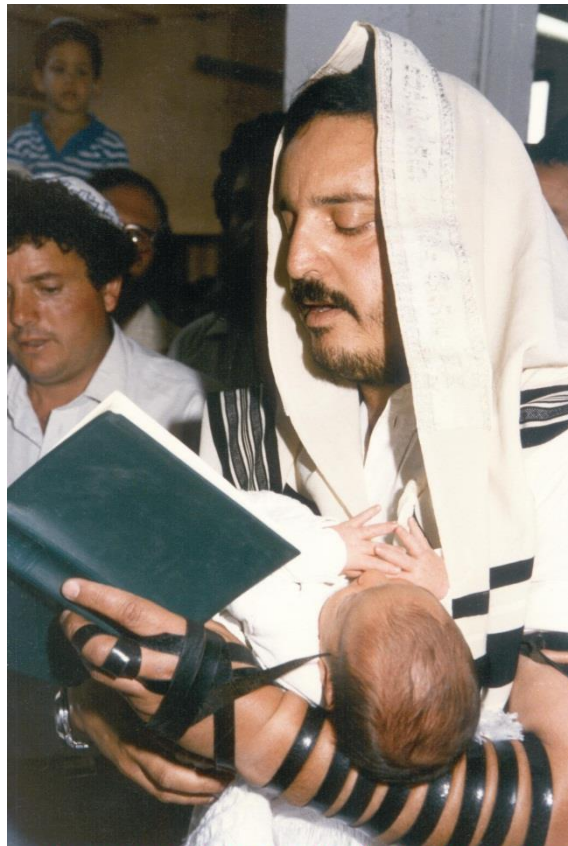
אבל תורתנו הקדושה מגבילה אותנו באבלות "כי עם קדוש אתה לא-לקך". ישנה הגבלה באבלות, יש סייג לכאב, יש תחום שאותו אסור לעבור... אֶל תִּבְכּוּ: וְאֶל תִּגְדּוּ, הוא נפרד מאיתנו. נכון, אך לא לעולמים. נשמתו רואה אותנו, מתבוננת בנו. לנו אמנם אין הכח להתקשר אליה, היא כה קרובה לנו וכה רחוקה מאתנו. אבל היא עמנו... לבנינו ולכלותינו לבנותינו ולחתננו לנכדינו ולנכדותינו היקרים והאהובים ה' עליהם יחיו.

אנו מסיימים את אבלנו הכבד, ויתן הקדוש ברוך הוא שמכאן ולהבא חושֶׁבְנָא לְטָבָא לשמחה ולששון לכללות ישראל ולבני משפחתנו כן יהי רצון...

נתעורר כולנו לזהירות במצוות. לאהבת התורה. להשתדל בלב ונפש ליחד זמן קבוע ללמוד התורה, ולא יזוז ממנו, ובפרט ישתדל לקבוע זמן עם הילדים ולקיים מצות "ושננתם לבניך... למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה".

נשתדל בכל מאודנו לאהבת ישראל לקיים מצוה זו בשלמות ולא לשנוא חלילה שום אדם מישראל גם אם לא התנהג כלפינו כמו שצריך ולא לנקום ולא לנטור...

להוסיף בדבקות ובאחזה וכל אחד ממשפחתנו שיחיו עומד לרשות כולם וכולם עומדים לרשות כל אחד לסייע ולעזור ולתמוך בגשמיות וברוחניות וכו'. עד כאן דברי הרב.

יאיר גד ז"ל ב"ר מאיר יהודה גאָך
נלב"ע י"ב מנחם אב תשמ"ו
ימים ספורים לאחר שהוא מכניס את בנו
לבריתו של אברהם אבינו
נהרג האב יאיר גד על קדושת ארץ ישראל